

Niklas Natt och Dag

1793

494 sider

Gutkind

Da forfatteren lancerede sin debutroman i en trilogi, var vi mange, der var spændte på, om stilen kunne holde og kvaliteten var på et niveau, der berettigede en trilogi. Egentlig ganske naturlige overvejelser, idet der i forfatterkredse i disse år er trængsel i trykkeriet om at få lov at udgive dobbeltbind, trilogier, kvartetter, femlinger, og hvad det hedder alt sammen. Som et velment forsøg fra forfatterne om at brænde sig fast i publikums bevidsthed.

Heldigvis er markedet også besat med fornuftige redaktører, der kan skære igennem og luge ud i de mindst salgbare.

Vi må sige, at såvel forfatter, redaktør og forlag er sluppet ualmindelig godt fra lanceringen af denne serie, hvor vi nu er nået til bind 2.

Vi snakker historisk krimi.

Vi indleder trilogien, altså i bind 1993, med at et lig bliver fundet i en sø på Södermalm. Inden døden er vedkommende blevet grusomt tortureret, og adskillige legemsdele er hugget af. Den tidligere og nu meget syge anklager, Cecil Winge, bliver bedt om at opklare sagen og indgår nu partnerskab med Mickel Cardell, der er tidligere soldat, og som fandt liget.

Et ganske umage par, skal det vise sig, men sådan er det jo ofte, når der skal skabes resultater.

Og resultater bliver der skabt, må man sige, idet mordet viser sig at trække spor såvel blandt samfundets nederste som til samfundets absolutte magtelite, endda politiet selv.

Forfatteren er god til at personbeskrive, omend i en lidt særpræget form, sådan lige som man

skrev i gamle dage. Det giver sproglig historik og gode associations til verden for et par århundreder siden.

I det år, Cardell blev født, blev en gnist fra en bagerbod til en voldsom ildebrand, der lagde tyve kvarterer i aske. Tessins kirketårn styrtede ned gennem den gipsede taghvælving, og selv om det er tre årtier siden, har kirken endnu ikke fået sit spir tilbage:

og

Winge er spædlæmmet og tynd, unaturligt tynd. Han kunne ikke være mere ulig Cardell, som er en mand af den slags, der kan ses på alle gader og stræder i Stockholm, frarøvet sin ungdom af nødlår og ufred, som var den brugt op før tid.

Sådan noget læser man ikke hver dag, og det er med til at gøre bogen mere spændende end almindelige krimier, idet historiens tidslomme er repræsenteret. Og i dette bind en tidslomme, hvor vi oplever det grusomme og direkte bestialske og beskidte i folks tilværelse i forrige århundreder, længe før der overhovedet var tænkt på noget, der lignede retssikkerhed og velfærdsstat. Hvor natpotter tømtes ud af vinduet, og hvor feber, hoste og tilbagevendende epidemier i den grad tog livet af folk.

En fin og anderledes udgivelse uden de helt store dramaer men spillende ganske godt på det beskrivende, iagttagende og psykologiske.

~~1793 og 1794~~